

RODICA JE ŠPICA

Uvodna beseda ravnateljice

Z veseljem sem na začetku šolskega leta 2008/2009 podprla idejo o šolskem glasilu. Minilo je kar nekaj časa odkar je izšlo zadnje, zato naj tokratni izdaji izrečem dobrodošlico.

Celo leto je bilo mogoče spremljati učence, kako brskajo za informacijami, spremljajo in zapisujejo dogodke, se pogovarjajo, dogovarjajo, pišejo ... Vedeti in videti je bilo mogoče njihovo dejavno angažiranje ter podporo, s katero je mentorica usmerjala njihovo delo.

Glasilo je končni izdelek, vendar je pot do izdelka proces, ki terja čas, voljo, ideje, ravno prav podpore ter usmerjanja in smisel za besedne umetnije.

In potem izdelek bereš. Ko zaključiš sprehod po dogodkih šolskega leta, ko zdrsiš z otroške in mladostniške domišljije v realni svet, ugotoviš, koliko vrednega se zgodi med nami. Vsakdan je poln lepega in manj lepega, včasih grdega, a prepogosto smo z dogodki zasuti do te mere, da zgubljam občutek za vredno in pomembno.

Ravno slednje je v glasilu zapisano, zato ima drugačno težo, doseže več ljudi in je trajno. Postavlja ogledalo nekega obdobja, zbode in daje misliti ter odpira prostor ustvarjalnosti. Za imenom glasila domuje prej povedano:

RODICA JE ŠPICA.

Uvodna beseda uredništva

Dragi bralci glasila RODICA JE ŠPICA! Po dolgem času je pred vami vaše in naše glasilo. Kar nekaj let ga nismo imeli, zdaj je ponovno tu. Z novim imenom, v novi obliki, z novimi prispevki. Pisano, zanimivo, drugačno. Takšno, kakršnega ste sami pomagali oblikovati s svojimi raznovrstnimi prispevki, slikami, fotografijami. Nastala je pisana paleta zanimivega branja. Na straneh, ki so tokrat pred vami v elektronski obliki, boste našli zanimive in aktualne prispevke, ki so nastali pri pouku ali po njem. Nekateri ste raziskovali, nekateri ste bili pravi mladi novinarji, pa fotografi, likovniki, pisatelji in še kaj. Tudi uganke in zanke ste sestavljali.

Skratka, v glasilu, ki se je včasih imenovalo MLADOST – PRIJATELJSTVO in se zdaj imenuje RODICA JE ŠPICA, boste našli odgovor na to, zakaj je Rodica špica.

Vsem šolarjem, katerih prispevki so objavljeni na teh straneh, pa tudi tistim, katerih prispevkov zaradi prevelike količine nismo mogli objaviti, vsem novinarjem, raziskovalcem, slikarjem ... prav vsem se zahvaljujemo za sodelovanje in pomoč. Hvala tudi vsem mentorjem, ki so vas spodbujali in vam pomagali oblikovati prispevke.

Preden se razidemo, pa vam želimo še vesele, varne, prijetne, vseh dogodivščin polne počitnice. Odpočijte si, naberte si kar največ novih moči za delovne spopade v novem šolskem letu (tudi spopade z vašim in našim glasilom).

Uredništvo

RODICA JE ŠPICA

INTERVJU Z BIVŠIM KURJAČEM NA OŠ RODICA GOSPODOM STANISLAVOM JERETINO

1. Katerega leta ste začeli delati na šoli?
Z delom sem pričel pred 25 leti, okrog leta 1955.

2. Kako je potekal vaš delovni dan?

Navadno sem z delom pričel ob 2. uri zjutraj. Tako zgodaj sem moral vstati zato, da sem najprej počistil peč, nato pa zakuril, da so učenci in učitelji prišli zjutraj v tople učilnice. Na dan sem v peč zmetal 3 do 5 ton premoga.

3. Kakšne so bile vaše delovne zadolžitve?

Skrbel sem za dnevno kurjenje in čiščenje kurilnice. Nadzoroval in skrbel sem tudi za pravilno delovanje kurilnih naprav, pravilno ogrevanje prostorov in napake sproti odpravljal. Tako sem popravljaval ventile na radiatorjih ipd. Sodeloval sem tudi z dimnikarsko službo in skrbel za pravočasno nabavo premoga. Enkrat na leto je prišla inšpekcija in preverila, če je vse v redu.

4. Kje je bila kurilnica?

Kurilnica je bila tam, kjer je danes plezalna stena, premog pa je bil shranjen v deponiji zraven kurilnice. Naša kurilnica je ogrevala obe šoli, OŠ Rodica, takrat se je imenovala OŠ Josip Broz Tito, in OŠ Roje, takrat se je imenovala OŠ Olge Avbelj. V kurilnici smo imeli dve peči speljani v en dimnik, dvakrat na mesec

so prišli dimnikarji, da so dimnik očistili.

5. Kaj vam je najbolj ostalo v spominu?

Vedno se spominjam dobrih in prijaznih sodelavcev, hišnika Braneta. Tudi učiteljici Vilma Grilj in Ana Medved sta mi ostali v spominu, pa še mnogi drugi, vendar se imen ne spomnim več. Tudi z učenci sem se dobro razumel, velikokrat so prišli k meni v kurilnico, bili smo kot prijatelji.

6. Ali je bilo vaše delo težko?

Da, ker sem moral nositi premog, čistiti peč ... Pozimi sem moral tudi odmetavati sneg.

7. Kako ste se razumeli z učenci?

Učiteljice so učence pripeljale v kurilnico, da so si ogledali, kakšno je moje delo, pokazal sem jim tudi, kako se kuri. Tudi sicer sem se z učenci dobro razumel, zadnja leta pred pokojem sem kuril samo še za OŠ Roje. Ko sem odšel v pokoj, sem dobil priznanje za vestno opravljanje svojega dela.

8. Ali se je kdaj zgodilo, da so učenci prišli v mrzle učilnice?

Učence je zeblo samo enkrat, in sicer takrat, ko so sredi zime popokale cevi. Seveda takrat niso imeli pouka. »Zares žalostni« so odšli domov, mi pa smo se lotili popravila, da so se lahko naslednji dan spet usedli v svoje klopi.

RODICA JE ŠPICA

9. Ali ste imeli poleti počitnice?

Poleti sem bil tri mesece doma, saj takrat nismo kurili, pozimi pa sem delal vse dni, tudi ob nedeljah in sobotah. Kuriti sem moral vse dni, da ne bi kaj zmrznilo.

10. Koliko časa ste že v pokoju?

19 let.

11. Ali kaj pogrešate šolo?

Ne, uživam kot ptiček na veji.

Hvala za pogovor, uživajte še naprej.

Tina Jeretina, 6. b

INTERVJU S SEDANJIM HIŠNIKOM NA OŠ RODICA GOSPODOM MARTINOM CERARJEM

1. Od kdaj ste zaposleni na naši šoli?

Na šolo sem prišel pred 11 leti, torej leta 1998.

2. Kako poteka vaš delovni dan?

Z delom pričnem že ob 6. uri zjutraj. Najprej odprem vsa šolska vrata. Nato pogledam v kotlarno, če je tam vse v redu. Če ni, napako odpravim. Do 7.30 ure opravim manjša popravila po učilnicah in ostalih šolskih prostorih. Potem odpeljem malico in pošto v našo enoto Jarše in grem v Domžale po pošto. Ko se vrnem, me do pol treh čaka raznovrstno delo v šoli in v njeni okolici.

3. Kakšne so torej vaše delovne zadolžitve?

Zadolžen sem za vzdrževanje šolske opreme, vzdrževanje in čiščenje šolske okolice in pravilno delovanje kotlarne.

4. Kako v današnjem času ogrevamo šolske prostore?

Danes šolo ogrevamo z zemeljskim plinom. Moje naloge so povezane predvsem z nastavljanjem časa ogrevanja, nadzorom delovanja naprav v kotlarni in kontrolo temperature v prostorih.

5. Ko je bil kurjač še gospod Jeretina, je nekoč zaradi okvare šola ostala nezakurjena. Ali se je to kdaj zgodilo tudi vam?

Do sedaj še ne, čeprav smo kakšno okvaro že imeli, vendar smo jo vedno uspeli pravočasno popraviti.

6. Kako se razumete z učenci? Vam je kateri izmed njih ostal v posebnem spominu?

Z učenci se dobro razumem. Zelo rad se spominjam učenca, ki je kar več let hodil mimo mene, kot da me ni. Nikoli me ni pozdravil. Nekoč pa sem potreboval pomoč, ker smo morali prepeljati pianino iz matične šole v enoto Jarše, zato sem zanj zaprosil nekaj močnejših fantov, med katerimi je bil tudi že omenjeni fant. Ko smo pianino spravili na prikolico, se je fant želel peljati na prikolici. Seveda mu nisem mogel ustreči, saj ga zaradi varnosti nisem smel peljati na prikolici za tovor. V Jarše se je peljal z mano v avtu. Ko smo pianino

RODICA JE ŠPICA

v Jaršah pretovorili, sem fante pohvalil, saj so bili zares pridni. Brez njih mi ne bi uspelo. Zanimivo pa je predvsem to, da me je fant, ki me včasih ni niti pozdravil, odtlej vedno že na daleč pozdravil in mi še marsikdaj kasneje z veseljem priskočil na pomoč. Še danes, ko ne hodi več na našo šolo, se rad spomnim nanj.

7. Ali je vaše delo težko?

Moje delo je težko predvsem takrat, kadar se nabere preveč stvari, ki jih je potrebno opraviti. Čeprav hitim, mi zmanjkuje časa. Fizično pa je delo težko pozimi, ko moram odmetati sneg okoli šole, saj je zasneženih površin veliko. Veliko dela imam tudi med poletnimi počitnicami, ko se obnavljajo prostori.

8. Ali imate poleti počitnice?

Takšnih, kot jih imate učenci, ne. Imam dopust. Sicer pa sem že povedal, da je poleti veliko dela z obnavljanjem prostorov. Tudi ob vikendih sem včasih v službi, saj moram nekatere stvari opraviti do ponedeljka zjutraj. Ob sobotah ali celo nedeljah včasih opravim kakšna večja popravila po šoli, to so popravila, ki jih tekom pouka ne morem opraviti, ker so v razredih in drugih prostorih učenci. Če med šolskim letom dobimo kakšno večjo novo opremo, jo montiramo v soboto ali nedeljo, pa tudi, če zapade sneg ravno čez vikend, ga moram do ponedeljka odmetati, da lahko pridete v šolo.

9. Imate svoje delo radi?

Svoje delo imam rad, ker je zanimivo in

dinamično. Vedno se kaj dogaja, vedno je treba kaj postoriti, zato se nikoli ne dolgočasim. V pisarni ne bi mogel delati.

Tina Jeretina in Nina Resnik, 6. b

S knjigo, pri knjigi, med knjigo, za knjigo, v knjigi: kako se sončiti s knjigami

Ne bojte se, tole ne bo še en priporočilni seznam domačega branja med počitnicami. Tudi sama ne maram preveč seznamov, takih ali drugačnih.

To je samo prijazno povabilo, da med počitnicami ne bomo pozabili na knjige (sicer pa tako ali tako ne verjamem, da je kaj takega mogoče). Sicer pa naj čisto potihoma prišepnem, če boš imel na izbiro prijatelja ali knjigo – izberi prijatelja za igro, pogovor, sprehod, potapljanje. Knjiga nikoli ne more nadomestiti prijaznega pogleda, toplega nasmeha, stiska roke in pogovora. Še bolje pa je, da izbereš oba – prijatelja in knjigo. Hm, kaj naj ti ponudim, saj je tooooooo mnogo dobrih, zanimivih knjig na naših policah.

Za kuštravčke - za deklice s pentljami in fantiče, ki imajo radi veliiiiiiiko slik

Še kar je »in« Anica in njene dogodivščine. Torej, če je še nisi prebral-a je zadnji čas med počitnicami.

Zelo zanimiva je knjiga naše pesnice in pisateljice, letošnje Slovenke leta, Neže Maurer – Ti si moje srce.

Premišlujem, če bi o vilah (saj vem, da veste katerih) sploh rekla kakšno besedo ali dve – te so predvsem za deklice s pentljami – Zofija, Valerija, Marina,

RODICA JE ŠPICA

Rubina, Brina, Rozalina in še toliko drugih Mavričnih vil čaka na nepozabne dogodivščine s teboj.

Kaj pa Šola za zvezdnike?

Tu so še Judy Moody, Novohlačniki in vedno aktualni Pet prijateljev (te sem jaz požirala med počitnicami, ko sem bila sama osnovnošolka).

Fantje boste v roke vzeli raje knjige, kjer ni toliko besed – stripi so ravno pravšnji – Asterix in Obelix, Iznogood, Snoopy ... Joj, saj res – ne smem pozabiti na Malo čarovnico Lili in njene dogodivščine.

Za zaljubljenke in zaljubljenca in ostale najstnice in najstnike (če jih še kaj ostane)

Razmišljam, s katero knjigo naj začnem, pa imam v mislih eno samo, ki je daleč največji hit med bralci (tako kot je bil svoj čas Harry Potter) – ne ne, ne bom postavila nagradnega vprašanja, ker bi bilo prelahko. Seveda – to so naši »vampirčki« – Somrak, Mlada luna, Mrk in Jutranja zarja pisateljice Stephenie Mayer. Navdušuje vse generacije bralcev, ker je napisana ravno prav napeto in ravno prav zanimivo. Tudi sama sem prvi del požrla v enem popoldnevu.

Nejka Omahen je izdala novo knjigo z naslovom Temno sonce. V zbirki Zorenja je izšla še ena knjiga z naslovom Ne ravno grški bog. Nasploh knjige iz zbirke Zorenja zares toplo, toplo priporočam, ker govorijo o vsakdanjih, življenjskih problemih najstnic in najstnikov.

Malo drugačna knjiga od vseh, ki jih poznate, nosi naslov Hugo Cabret – to je knjiga-film. Ogledati si jo moraš kar sam. Ali starši ne razumejo tvoje zaljubljenosti? Tudi glavne junakinje knjige Sem se zaljubila? (avtorice Sanja Pilić) ne.

Fantje boste posegli raje po domišljajskih knjigah in kriminalkah: najnovejša iz serije Artemis Fowl – Izgubljena kolo-nija in Nevidni meč Anthonyja Horowitza bosta vsekakor navdušili tiste, ki imate radi napete zgodbe.

Ne, na učitelje in starše tudi ne bomo pozabili – kar naj se malo potijo na plaži v družbi s knjigo (pa še otrokom ne bodo težili)

Še dišeča po novem je knjiga Dušana Merca – ravnatelja, ki nima dlake na jeziku – Resničnostna predstava in utopija (eseji o pedagogiki), ki bo gotovo zanimivo branje o aktualnem »zakulisju« v šolstvu.

Najnovejša knjiga Jesperja Juula – Družinske vrednote govori o družinskih vrednotah ter življenju s partnerjem in otroki.

Od leposlovja priporočam znova in znova japonskega avtorja Harukija Murakamija – Kafka na obali, Norveški gozd, Ljubi moj sputnik je le nekaj naslovov. Kvalitetno branje je v zbirki Roman – npr. roman Cesta – Cormaca McCarthyja, ki govori o svetu, ki je izgubil vero v človeka, narava pa je le še siva pokrajina, kjer je vse izropano in uničeno.

Tu je le nekaj predlogov – na ostale boste počakali sami. Kajti – dobra knjiga sama najde pot do bralca – no, je en pogoj, da bralec rad bere in da je odprt za novosti.

vaša knjižničarka Sabina Burkeljca

p.s. tale seznam velja tudi, ko niso počitnice

RODICA JE ŠPICA

Z DOMIŠLJIJO V PRETEKLOST

SKOZI ČAS

V prazgodovini so živeli ljudje, ki so v rokah nosili orodje. Najbolj pomemben za njih je bil pestnjak, ki imel ga je vsak.

Poznamo bakreno, bronasto in železno dobo, v njih so praljudje izdelovali kovino, da bi z boljšim orožjem lovili živino.

Jedli so, pili in se veselili, a časi so se spremenili.

Ob Nilu so se razvili Egipčani, ki so pred Faraonom klečali. Bil jim je kralj, bog in ves svet, nekateri pa so šli z njim tudi umret.

Sedaj smo s prazgodovino končali, odhajamo v stari vek, ki ga bomo spoznali in raziskali.

Blaž Petrovič, Nika Bernardič, 7. c

Ekskluzivni intervju s pobeglim ženinom Francetom Prešernom

Našega pesnika, ki je prijoval na svet 3. decembra 1800 v Vrbi na Gorenjskem, zagotovo poznate. 12. aprila letos se je že skoraj poročil z Ano Jelovšek, a ga na slavnostni obred sploh ni bilo. Čakala ga je žalostna in razočarana nevesta, s katero imata triletno hčerko Kristino. Pobegli pesnik je na begu že pol leta. Zadnjič, ko sem smučala na Krvavcu, sem v koči

zagledala praznje oblečenega moža. Nosil je črno obleko in črn cilinder. Njegovega obraza sprva nisem videla, saj je bil obrnjen proti oknu. Ko pa je vstal, da bi plačal račun, sem opazila, da je to znani pesnik France Prešeren. Stopila sem k njemu in ga vprašala, če je pripravljen, da z njim naredim intervju. Privolil je. Usedla sva se za mizo in ob skodelici kuhanega vina mi je povedal nekaj več o svojem pobegu.

Kdaj in kje sta se z Ano spoznala?

Spoznala sva se pred 4 leti, ko sem služboval pri njenem očetu, v njegovi pisarni v Ljubljani. Ana je prišla na obisk in gospod Jelovšek jo je predstavil. Mislim, da bi izgubil službo, če se ne bi z njo zaročil.

Zakaj ste pobegnili s poroke?

Na predvečer obreda sem se zamislil, če naj zares vzamem Ano za svojo ženo. Ano imam rad, a mislim, da se ne bi smela poročiti, ker je ne ljubim. Jaz ljubim Julijo Primic, Ana pa tudi ne ljubi mene, vsaj ne iz srca.

Nam lahko poveste kaj več o Juliji?

Julija je prelepa ženska iz Ljubljane, a je moja neuslišana ljubezen. Ona je navdih za moje ustvarjanje.

Kaj pa bo vaša Kristinca brez očeta?

Saj se bom vrnil k Ani, če me bo še hotela, seveda. A poročil se z njo ne bom. Kristino pa bom obiskoval, saj jo imam rad.

RODICA JE ŠPICA

Ko sem mu postavila zadnje vprašanje, sem se mu zahvalila za intervju ter se poslovila.

Kasneje ga nisem videla nikdar več – spet je skrivnostno izginil.

K. P., Ljubljana, 1830

Slovenski šolski muzej

V Slovenskem šolskem muzeju smo se predstavili za 100 let v preteklost, da bi videli, kakšen pouk so imeli naše prababice in pradedki.

Preden smo lahko vstopili v razred, smo se oblekli v šolske halje, kakršne so nosili nekoč. Nato smo se v razredu posedli po lesenih klopcah. Moj sošolec je stopil do vrat. V rokah je imel zvonček, s katerim je pozvonil in tako naznanil, da se je pouk začel. Tako kot so to počeli nekoč hišniki. V razred je vstopila učiteljica. Bila je zelo stroga. Povedala nam je pravila, ki jih je treba v učilnici upoštevati. Razdelila nam je liste, na katerih so bila ta pravila zapisana. Če si šolska pravila kršil, si bil kaznovan. Učiteljica te je lahko poslala v kot klečat na koruzo ali pa sedet na sramotilnega osla. Mene je takoj poslala na osla samo zato, ker sem se smejal. Matic je moral klečati na koruzi, Žan pa stati ob oknu. Potem smo pisali, pa ne v zvezke, ampak s kredami na tablice.

Nato je bilo šolske ure konec.

David Sivec, 7. b

Grozovite sanje

Zvečer, ko sem se odpravljala spat, se je mami pošalila in dejala, naj dam pod vzglavnik zvezek za zgodovino, da se mi bo sanjalo o preteklosti. To sem seveda vzela za šalo, a sem, preden sem zaspala, zvezek vseeno dala pod vzglavnik. Kar naenkrat sem se zbudila v egiptčanski grobnici. Stala sem na zapuščenem skrivnem hodniku. Prižgala sem baklo in se odpravila naprej. Na stenah so bili hieroglifi in freske iz življenja Egiptčanov. Hodnik je vodil v dvorano. V njej je bila nakopičena hrana, oblačila, nakit, orožje, orodje in kipci služabnikov ter vojakov za faraonovo posmrtno življenje. Zagledala sem ljudi, ki so mrtvi ležali na tleh. Sklepala sem, da gre za tiste, ki so bili pripravljeni umreti s faraonom, saj so verjeli, da jih bo ščitil v posmrtnem življenju. Ogledovala sem si razpostavljene predmete in zagledala velik podolgovat zaboj. Odprla sem ga in v njem odkrila zlato masko faraona. Nisem se mogla načuditi tej najdbi. Dvignila sem jo in zagledala v dolge povoje povito truplo. Takrat sem se spomnila, da so faraone po smrti balzamirali. V tistem trenutku je mumija vstala iz krste in se začela pomikati proti meni. Spregledala sem past. Polna groze sem začela bežati proti izhodu iz grobnice in se spotaknila. Začela sem padati v globoko jamo, ki ni imela konca. Padala sem in padala ... Naenkrat pa sem se zbudila v svoji sobi. Bila sem vsa prestrašena in prepotena. Ko sem se končno zavedela in ugotovila, da so bile vse le sanje, sem si globoko oddahnila.

Jerca Vidergar, 7. c

RODICA JE ŠPICA

SANJE O PRAZGODOVINI

Bila je sobota in z Vesno sva se odločili, da bo prespala pri meni. Spali sva v šotoru, ki sva ga postavili na našem vrtu. Že med pripravami sva se pogovarjali, kako zanimivo je prejšnji dan učiteljica za zgodovino pripovedovala o življenju v prazgodovini in o neandertalcih. Bili sva zelo vznemirjeni. V hišo sva stopili le še po čaj in spalni vreči. Ko sva zlezli v spalni vreči, da bi zaspali, je postalo vse tiho. Nisva in nisva mogli zaspati. Zato sva se začeli pogovarjati, kako bi bilo, če bi živeli v prazgodovini. Kar naenkrat je pred nama v šotoru stal čuden človek. Bil je napol nag, ogrnjen le v živalsko kožo. Takoj sva se spomnili, da je to človek, o katerem je prejšnji dan pripovedovala učiteljica. S seboj je imel sulico. Odvlekel naju je iz šotoru. Ko sva napravili prvi korak, sva začutili, da nisva ničesar čutili – niti tal pod nogami. Padli sva v globoko jamo in se onesvestili. Ko sva se iz nezvesti zbudili, sva bili obkoljeni s samimi čudnimi ljudmi. Ustrašili sva se, saj so bili čudni in so govorili čuden jezik. Verjetno so se tako sporazumevali. Dolgo je trajalo, da so se pogovorili do konca in se očitno nekaj domenili. Potem so naju štirje moški odvlekli v votlino, v kateri so sedele ženske s svojimi otroki. Posedli so naju na tla poleg neke ženske, ki nama je dala surovo meso. Naenkrat je začelo proti nama teči nekaj mož, zato sva se začudeno spogledali. Začeli so naju odrivati, pretepali in kamenjati. Spomnili sva se, da nam je učiteljica pripovedovala, da so bili praljudje brez čustev. Dali sva jim meso in pustili so naju pri miru. Ko je bil čas za spanje, sva ugotovili, da v votlinah spiyo

kar na skalah, nobene spalne vreče niso imeli. Bilo je res čudno, vendar sva zaradi napornega dne vseeno hitro zaspali. Naslednje jutro sva se zbudili zelo pozno in ker nikjer ni bilo nikogar, sva mislili, da so zbežali. Zlezli sva iz jame in v daljavi zagledali skupino mož, ki je nosila divjega prašiča. Poleg jame je tekla potka, po kateri sva začeli bežati, kolikor so naju nesle noge. Bili sva tako hitri, da sva se spotaknili ob veliko vejo in padli v jamo. V šotor je vstopila Tajdina mama in nama voščila lahko noč. Spogledali sva se. Sploh nisva bili v preteklosti, temveč sva obe razmišljali o isti stvari – o praljudih. Pri tem pa je iz Vesninega žepa padlo nekaj sluzastega. Začudeno sva se spogledali, saj sva vedeli, da je bila ta sluzasta stvar surovo meso. Prestrašeni sva se ulegli in se šele po dolgem času potopili v tokrat sladke sanje.

Tajda Lončar in Vesna Letnar, 7. a

Misli o prijateljstvu

Prijateljstvo je močna vez med osebama, ki se imata rada (kot prijatelja). Skupaj počneta skoraj vse, se smejeta, povesta si skrivnosti, pomagata drug drugemu prebresti težke čase ipd. Pravi prijatelj ti ne zameri, če narediš kaj narobe. Da prijateljstvo uspeva, si morata zaupati. Pravi prijatelj se te ne sramuje in te zaščiti pred žaljivkami in te ne pusti na cedilu. Vedno ti stoji ob strani in podpira tvoje odločitve, če ti seveda ne škodujejo. Pri slabih odločitvah pa ti mora odpreti oči.

Tamara Zupan, 8. a

RODICA JE ŠPICA

Prijateljstvo je nekaj zelo lepega ... a obstaja več vrst prijateljstva, lahko je pravo ali nepravo. Pravo prijateljstvo je, da nekomu pomagaš v težavah in ostaneš ob njemu takrat, ko ga zapusti ves svet. Pravo prijateljstvo je to, da imaš nekoga rad in z njim deliš skrivnosti in veselje. Pravi prijatelji odpuščajo in se ne sramujejo svojih prijateljev. Res sem vesela, da imam svoje prijatelje.

Nika Pirnat, 8. a

Kdo so naši pravi prijatelji? So to morda tisti, ki nam zaupajo in pomagajo? Ali so to morda tisti, s katerimi se družimo vsako popoldne in nam pomagajo le takrat, ko nas sami potrebujejo? Naši pravi prijatelji so tisti, s katerimi se lahko zabavamo v preprostih stvareh. Nikoli te ne pustijo na cedilu in te sprejmejo takega, kot si. Pravi prijatelji se te ne sramujejo in so ponosni na to, da so tvoji prijatelji. Pravi prijatelji te ne znajo le slišati – ampak tudi poslušati. Vedno prisluhnejo tvojim težavam in ti pomagajo. V pravem prijateljstvu so tvoje skrivnosti vedno na varnem. Pravi prijatelj te bo vedno spremljal v življenju, se bo vedno spomnil nate in bo vedno s tabo vesel. Od tebe pričakuje le zaupanje.

Timotej Mušič, 8. b

Prijateljstvo ... prijateljstvo je dar narave človeku, je nekaj, kar je večno ... je nekaj, kar spremeni človeka v boljšega človeka. Prijateljstva ne najdeš na prvi pogled niti ga ne moreš kupiti. Pri-

jateljstvo se najde samo! Verjemite mi, imam prave prijatelje, imam prijatelje, ki mi stojijo ob strani v dobrem in slabem, imam prijatelje, ki me sprejmejo takšno, kot sem. Pravi prijatelji si zaupajo in ne izdajajo skrivnosti, si ne lažejo, s teboj radi preživijo čas in se s teboj lahko pogovorijo. Pravo prijateljstvo je SVETO!

Petra Škabar, 8. b

Prijateljstvo je kot ogenj. Če ne skrbiš zanj, pogori.

Matic Martinec, 8. a

MLADI LITERATI

PRIŠLA JE POMLAD,
VSAK JO IMA RAD,
HITRO JAKNO GOR,
GREMO NA ODMOR.

ZUNAJ ZAPRI OČI,
SVET NAJ SE KAR VRTI,
TI PA LE TAM POSTOJ
IN S PTIČKI ZAPOJ ...

HOJ, HOJ, HOJ, POJ ...

1. A

RODICA JE ŠPICA

POMLAD

POMLAD PRIŠLA JE V NAŠE KRAJE,
PTIČKI ŽE IMAJO PEVSKE VAJE.

DEŽ PRIHAJA IN ODHAJA,
ZACVETELO VSE BO DO KONCA
MAJA.

KUŽKI, MUCKE, ZAJČKI, PTIČKI,
VSI IMAJO ZDAJ MLADIČKE.

SNEG UMAKNIL SE JE STRAN
IN NAREDIL DALJŠI DAN.

Klemen Jazbec, 4.

SPOMLADANSKO JUTRO

Lepo to je pomladansko jutro,
ko mi ptički žvrgole,
majhni cvetki odraščajoči
med listi se blešče.
Kako lepo zveni ta pesem spomladan-
ska,
ven povabi vse ljudi.
Zvonček z belo glavico prilezel je na
plan,
s trobentico prefrigano rumeno zaplesal
je v beli dan.

Tjaša Ujc, 5. b

RODICA JE ŠPICA

ZIMSKO JUTRO

Iz dimnikov se dim vali.
V stanovanju po beli kavi že diši.
Medtem ko se snežna odeja debeli,
ogenj v kaminu gori,
da nas greje vse zimske dni.

Ledena roža na oknu mi je všeč,
saj ga krasi kot beli cvet.

Kmalu jutro se v dan spremeni
in vzdušje poteši.

Tjaša Ujc, 5. b

IZGUBLJENA ROKAVICA

NEKOČ JE DRUŽINA ODŠLA NA MIKLAVŽEV VEČER. NA ROKE SO SI DALI ROKAVICE. NAJMLAJŠI JE IMEL DVE RDEČI ROKAVIČKI. KO SO ODŠLI, JE NA VRTU ENO ROKAVIČKO IZGUBIL. NAŠLA JO JE MAČKA. NI VEDELA, KAJ JE TO, ZATO SI JO JE DALA NA UHO. BILA JI JE PREMAJHNA. VRGLA JO JE NA TLA IN ODŠLA. ROKAVIČKA JE OSTALA SAMA NA VRTU. LUNA JE POSIJALA NANJO. ZGODILO SE JE NEKAJ ČAROBNEGA. ROKVIČKA JE OŽIVELA. ODŠLA JE RAZISKOVAT. KAMOR KOLI JE PRIŠLA, SO SE JE VSI BALI. MISLILI SO, DA JE DUH. ROKAVICA JE BILA OSAMLJENA. SPREHAJALA SE JE PO ULICI IN SREČALA NOGAVICO, KO JE JOKALA. ROKAVICA JO JE POTOLAŽILA. KO SE JE NOGAVICA POMIRILA, JE POVEDALA, DA JE

ŽALOSTNA ZATO, KER JE OSAMLJENA IN SE JE VSI BOJIJO. ZAČELI STA SE IGRATI. POSTALI STA NAJBOLJŠI PRIJATELJICI. IGRALI STA SE DAN IN NOČ. ZAPELI STA:

MIDVE SVA PRIJATELJICI,
IGRAVA SE DAN IN NOČ,
V PRIJATELJSTVU JE VELIKA MOČ.

FANTEK, KI JE ROKAVICO IZGUBIL,
PA JE ŽE DAVNO DOBIL NOVE RDEČE ROKAVIČKE.

Katja Stražišar, 3. a

NOVICA O IZGUBLJENI ROKAVICI

V Domžalah se je izgubila modra otroška rokavica z rožami. Klara jo je izgubila med igro na šolskem igrišču. Najditelja prosi, naj ji jo vrne, saj jo v roke zelo zebe. Pokličite na tel.: 080-542-984.

Novico zapisala Tia Kralj

IZGUBLJENA ROKAVICA

NEKEGA DNE SO SE OTROCI PREBUDILI V SNEŽNEM JUTRU. DOGOVORILI SO SE, DA SE DOBIJO V TURŠKEM DOLU. PRIŠLI SO V TURŠKI DOL IN POSTAVILI SNEŽENEGA MOŽA. KO SO ODHAJALI DOMOV, SO NAŠLI ROKAVICO, KI JO JE NEKDO IZGUBIL. ODNESLI SO JO DOMOV IN JO POKAZALI MAMICI. MAMICA JIM JE SVETOVALA, DA LAHKO ROKAVICO NASLEDNJI DAN NATAKNEJO SNEŽENEMU MOŽU. TAKO SO SE

RODICA JE ŠPICA

OTROCI NASLEDNJEGA DNE VRNILI
V TURŠKI DOL, A SNEŽENEGA MOŽA
NI BILO NIKJER VEČ. KO SO TO POV-
EDALI MAMICI, SO SE SMEJALI.
PO VEČERJI SO ODŠLI SPAT IN SAN-
JALI O TEM PRELEPEM DNEVU.

Lina Saje, 3. a

Izgubljena rokavica

Čisto nova rokavica
se je izgubila.
Zdaj išče svojega moža,
da se bi poročila.
Našla je moža svojega srca,
zdaj poroka bo,
vsi svatje pridejo,
naravnost super bo.

Tinkara Vogrin, 3. a

IZGUBLJENA ROKAVICA

NEKEGA DNE SE JE ŠLA POLONCA
SANKAT S PRIJATELJI.
KO SO SE SPUSTILI PO HRIBU
NAVZDOL, SO SE PREVRNILI.

POLONCA JE NAENKRAT OPAZILA,
DA NIMA VEČ ROKAVICE.
ŽALOSTNA JE ODŠLA DOMOV.
ČEZ NEKAJ ČASA JI JE NJEN PRI-
JATELJ UROŠ PRINESEL ROKAVI-
CO.

POLONCA SE MU JE ZAHVALILA,
POSPRAVILA ROKAVICO IN ODŠLA
SPAT.

KIM VERŠNJAK, 2. a

NEBO

Ko pogledam v nebo,
vidim oblakovo slovo.
Če sonce na nebu je,
potem v redu je vse.
Če dež pada z neba,
hitro pod streho – brez upiranja.

Ajda Kankaraš, 5. b

MED OBLAKI

Med oblaki se bleščijo krila angelska.
Med oblaki so vojaki, ki po miru hrepene.
Med oblaki so le taki, ki želijo pesmice.
Med oblaki so koraki domišljije brez
meja.
Med oblaki so čudeži doma.

Tjaša Ujc, 5. b

SONCE

Sonce zlato, zlato sveti,
kot da hoče me prevzeti.

Čisto me bo oslepilo,
v zlate sanje potopilo.

Sanjala bom lepe sanje
in odšla na potovanje.

Urša Koželj 6. b

RODICA JE ŠPICA

RAINBOW

The rainbow. How beautiful it is.
Yesterday I looked through the window.
When I saw it I closed my eyes.
I felt something. I don't know what. But I
felt as I have never before.
I felt every and each colour of the rain-
bow. It was inside me.
I opened my eyes. The rainbow disap-
peared. But the feelings were still there.
And they are still here, giving me
strength.
I am a child of a rainbow and I love it.

PETRA VRŠNIK, 8. b

ZA DEVETIMI GORAMI

Za devetimi gorami, kjer se mleko cedi,
za devetimi gorami, kjer se marsikaj
zgodi,
tam vasica sladkarij živi.
Torte, pudinge, pogače in povrhu še
kolače
nosijo na Žabji vrh za obupane krastače.
Še piškoti, sladka jed,
za otroke so nared.

Tjaša Ujc, 5. b

METULJI

Metulji so lepi barvni dragulji.
So nežni in prijazni,
so čudovite spomladanske prikazni.

Tara Kankaraš, 5. b

KOS

KOS JE BOS.
ČRNA DLAKA, RUMEN NOS.
LEP, VISOK GLAS,
OBILEN STAS.

POZIMI ZMRZUJE,
ZA HRANO SE BOJUJE.
JABOLKO MU NASTAVIM,
TREBUŠČEK MU NAHRANIM.

SPOMLADI SE OŽENI
IN SI DOM USTVARI.
JAJČKA ZVALI
IN V GNEZDU SEDI,
DA MLADIČKE DOBI.

MLADE KOSE HRANI,
PRED SOVRAŽNIKI JIH BRANI.
ČE PA SI KAKŠEN UMISLI IZLET,
PADA NAŠEMU MAČKU NA REP.

JAKA PETERNELJ, 4. b

ČEBELA ELA, KI NIKOLI NI BREZ DELA

Čebela Ela nikoli ni brez dela.
Če medu ne nabira,
z metuljem se obira po travnikih, livadah
opazuje, proučuje
in vseprek zaslišuje.

Čmrlja Frlja in hrošča Žrošča,
spet sprašuje,
zakaj se gresta žuželčje dirke
kar brez zavor in brez krmila?

Ubogi Eli je bila le sreča mila,
da jo nista povozila.

Učenke in učenci 2. b

RODICA JE ŠPICA

ČAJ

Katja je prebrala pesmico Andreja Rozmana Roze - MLEKO, nato pa je še sama napisala pesmico o čaju.

Ko čaj je v loncu pristal,
je nekoga slišal, ko je zamrmral.
Mama je bolna postala,
zato ji bo hčerka v čaj Cedevito dala.
Ampak čaj ni hotel biti kisel po Cedeviti,
zato se je hotel po tleh razliti.
Ko deklica vzela Cedevito je,
je čaj lonec tako zatresel,
da se je razlil in v preprogo potopil.
Deklica žalostna je bila,
mama se je samo nasmehnila.
Ker se je mama tako smejala,
je takoj postala zdrava.
Še čaj se je smejal,
ker se pred Cedevito ni več bal.
Kaj pa Cedevita?
Ta srečna ni bila,
saj v čaju ni prebivala.

Katja Stražišar, 3. a

MOJA MAMA

Ko se moja mama ti nasmeje,
srce se ti ogreje
in sonce začne svetiti zelo toplo,
oh, kako je to lepo!

Kaj na svetu je vsem znano?
Kaj le?
Nekaj pa že:
da vse mame ljubeče so znane po tem,
da če so stare ali mlade,
imajo svoje otroke nadvse rade.

In znano je tudi to:

prvi otroški spev: nina nana
in prva beseda otrok: moja mama!

Ana Blaž, 4. a

Igra z dedkom

Iz šole domov hitim,
ker si igrati šah želim.
Z dedkom sva že prava igralca,
kmalu bova zmagovalca.
Prva partija je na moji strani,
ker dedek slabo brani.
A žal mu gre v drugo bolje,
postanem kar malo slabe volje.
Hitro mi da šah – mat.
Joj, Nastja, treba se bo zbrat!
Babica že mulo kuha,
na mizi pa hladi se juha.
Nazadnje končala se je igra prava,
saj izenačena sva postala.

Nastja Volf, 5. a

Moj brat

Danes me močno boli vrat,
saj me je včeraj nabutal
moj zlobni brat.

Z bratom igrala sva šah,
dokler mu nisem zavpila šah mat!

Od jeze takoj
me je stresel iz gat,
v hipu pordel mu je vrat.

RODICA JE ŠPICA

Ko mami pride domov,
moj brat priden je kot vol,
nazadnje dobim jih jaz,
ker brat ima rdeč vrat.

Tajda Lončar, Vesna Letnar, 7. a

Ne, ne bojim se

Noč je, a se ne bojim.
Luč je ugasnjena.
Le moj morski prašiček ropota,
po kletki urno skaklja.

Vrata so zaprta,
rolete so spuščene.
Ne bojim se strel,
ki švigajo v nemirni noči.

Ne bojim se svetle lune
ne čričkov v temni noči.
Bavbav iz omare
je že zdavnaj to spoznal.

Lan Orehek, 5.a

Ne, ne bojim se

Strah se začne, ko grem spat.
Premetava me, me meče v zrak.
Gledam, iščem, a ne najdem ga.

Joj, kakšen je ta strah!
Ne čutim ga, ne vidim ga –
ojej, saj ne obstaja!
A se vsaj kaj dogaja.

Jernej Vindšnurer, 5.a

Ne, ne bojim se

Ne, ne bojim se teme,
to je le noč,
ki ima posebno moč.

Ne, ne bojim se strele.
Je le naravni pojav,
tako kot sosedova muca reče mijav.

Ne bojim se teme,
ne mračne pošasti
in ne strele.
Bojim se le psa,
ki na dvorišču žogo grizlja.

Lana Škrjanec, 5. a

Križem rok

Kdor sedi križem rok,
zamudi dogajanje okrog,
lahko cel tornado okrog drvi,
a njega to prav nič ne skrbi.

Seveda on navajen ni,
da premikal bi stvari,
ga po rokah so nosili,
delavnih navad ne naučili.

Maruška Juhant, 6.b

RIBIČ

Reci riba,
reci rak,
pa boš pravi korenjak.
Reci raca,
reci računalo,
pa se ti ne bo skegljalo.

Manca Košir Vidergar, 6. b

RODICA JE ŠPICA

Pravljica o treh sladoledih

Nekoč so bili trije sladoledi. Dva sta bila hladna, tretji pa je bil mrzel. Ti trije sladoledi so imeli tri kepice. Dva nista imela kepice, tretji pa ne korneta. Nekega dne so se odpravili v trgovino. Ko so prišli tja, so spoznali tri prijatelje. Dva sta pobegnili, tretji pa je ušel. Prijeli so prijatelja, ki jim je ušel. Peljali so ga nazaj, nazaj in še enkrat nazaj in prišli so do škatle, ki ni bila iz kartona in ni imela vrat niti stene. Pozvonili so trikrat in ven sta prišla prijatelja, ki sta pobegnili.

Sladoledi so ju vprašali: „Ali bi posodila vžigalice, da ohladimo prijatelja, ki je ušel?” Iz škatle sta prijatelja, ki sta pobegnili, prinesla vžigalice. Začeli so ga ohlajati. Še preden pa se je ohladil, je sosedu počil sosedov lonec in pravljice je konec.

Maja Gnidovec, 6. b

Potovanje v kraljestvo zmaja

Ležala sem tam sredi plaže, poraščene s palmami. Če si pogledal v vodo, si videl, da je popolnoma čista. Le nekaj je ležalo v njej. Nekaj, za kar ni vedel nihče. Samo jaz sem vedela, da je v morju ležalo zmajevo kraljestvo. Videla sem, kako se je nekaj premikalo. Prihajalo je proti meni. Bližje in bližje in ... se prebudim. Kako zanimive sanje! Še isti dan sem poiskala mesto, o katerem sem sanjala. Začela sem se potapljati in v vodi našla kraljestvo. Vse, kar sem sanjala, je bilo res. Zmajevo kraljestvo, ki se je potopilo pred mnogimi leti, je bilo prelepo. Tako sem se zagledala v grad, da nisem opazila, da se mi približuje ogromna hobot-

nica Melissa. Ko sem jo zagledala tik ob sebi, sem ji skušala ubežati, a mi ni uspelo. Zgrabila me je za nogo. Zaželela sem si, da bi se prikazal zmaj iz sanj in me rešil. Nenadoma me je hobotnica spustila. Svojim očem sem komaj verjela, da res vidim, kar sem videla. Videla sem pravega kitajskega zmaja. Rešil me je. In ne samo to, celo pomežiknil in pomahal mi je, preden je odplaval. Obljubila sem si, da tega zmaja ne bom nikoli pozabila.

Lavra Stupica Radoš, 6. c

Prebral sem pesem Miroslava Košute Stegnjeni prst in še sam stegnili vrat:

STEGNJENI VRAT

Kaj neki tiči
za onim plotom,
mi strah vzbudi
z vsem tem ropotom?

Rad bi razkril,
to mračno skrivnost,
hej, stegnjeni vrat,
razkrij to norost!

Pomagaj mi, daj,
stegni se čez plot,
te rabim sedaj,
ti mojster pilot.

Iztegne se vrat
čez vse višave,
pokuka na veliko,
čez vse daljave.

To le on obvlada,
je njegov to poklic,

RODICA JE ŠPICA

a ga strah zajame,
saj pojava ne dojame.

Ga vprašam, kako,
ga vprašam, zakaj?
Mu pravim: Halo!
Se vprašam: Kaj naj?

Čeprav se je iztegnil,
še ni pobegnil,
ga daje radovednost –
lepa ta čednost ...?

Kar naenkrat pa
vrat zavpije: Nikar!
Pade vznak,
se odvije mu vijak!

Sam ves sem zmeden,
sila zaveden,
stegnjeni pa vrat
z mislimi prepreden ...

Mi vsaj pojasnil bo,
kaj je bilo?
Ne, izrekel je le:
Vse je prazno!!

Torej ropot
od nikoder prihaja,
kam vodi nas pot,
se mi ne poraja.

Radovednost pa ni
nas privedla nikamor,
bo zarezalo kot britev,
ker neznana
ostala je rešitev...

Timotej Jerman, 7. a

KAM

Kam naj ponese me oblak?
Kam, le kam?
Želim si oditi na toplo.
Tam bi pojedla sladoled
in še kakšen kornet.
Iskala bi školjke,
ki ne znajo plesati polke.
Plavalala bi z delfini,
ki bi me odložili na sipini.

Urša Štepec, 6. c

KAM

Joj, kaj naj zdaj naredim,
ko na Bahame si želim?
A kaj, ko mama mi ne dovolí,
ker jo zaradi mene že cel dan glava boli.

Ko pa pride noč,
na oblaku odletim daleč proč
in mislim si,
saj mi oče dovolí.

Zjutraj pridem na Bahame,
kjer rastejo same banane,
nadvse rada jih imam,
zato ne grem več drugam.
Kar tukaj bom ostala
in si sama obleke prala.

Lea Hrovat, 6. c

KAM

Nekega dne mi je bilo dolgčas, zato
sem mamo vprašal, kam naj grem.
Mama je rekla, da ne ve. Vprašal sem
očeta in tudi on je rekel, da ne ve. Ko
sem vprašal še sestro, kam naj grem, je
odgovorila isto kot oče in mama. Rekla

RODICA JE ŠPICA

je, da ne ve. Ugotovil sem, da se moram sam spomniti, kam bom šel. Rekel sem si, da grem k prijateljem, Pozvonil sem pri prijatelju Janu, a je njegova mama rekla, da je šel s prijatelji. Zazdelo se mi je, da se sam premalo družim s prijatelji. Čez čas sem pozvonil pri Mateju, ki je tudi moj prijatelj. Tudi Matej je odšel s prijatelji. Odločil sem se, da grem pogledat še k svojemu najboljšemu prijatelju Nejcu, Ko sem pozvonil pri njem doma, mi je njegov brat rekel, da je Nejc odšel s prijatelji. Bil sem žalosten in utrujen, zato sem se odpravil domov. Ko sem prispel domov, pa sem zagledal prijatelje, ki so me nestrpno čakali. Vprašal sem jih, zakaj so prišli k meni. Šele tedaj sem se spomnil, da sem imel rojstni dan.

Martin Vidergar, 6. c

TEMA

Hodim po cesti teme,
čeprav so prižgane vse luči.
Hodim po cesti teme,
čeprav je dan in sonce mi sije v oči.
Hodim v gneči med ljudmi,
a sem čisto sama,
slišim le glasove zmede in hitenja.
Hodim po tem svetu luči,
a čutim le temo.
Zame je svetloba le lepa beseda,
saj za lepoto in ljubezen sem slepa.

Nina Kasagič, 8. c

LJUBEZEN

Ljubezen je kot bolezen.
Je dobra kot čokolada

in sladka kot marmelada.

Moj sonček
je srčkan kot bonbonček.
Je kot sladkorček,
ker mi je prinesel balonček.

Neža, Špela, Urša, 6. b

GREGORJEVO

Ljubezen je v zraku,
ptički se kljunčkajo v mraku,
veseli se ženijo
in se za poroke menijo.

Lepo jih je občudovati
in njihove pesmi poslušati:
čiv čiv čiv sem in tja,
kako je lepa ta pesmica.

Ko ženijo se ptički,
kmalu pridejo mladički.

Urša Štepec in Laura Maučec, 6. c

Ljubezenski rap

dans sm eno hudo vidu
zato sem k nej domov pohitu
ona mi je rekla jo jo jo
js sm pa reku go go go

tkoj k sm te vidu
si mi padla v uči
pogrešal te bom vse noči
napel bom vse moči
da bodo med nama
prižgane vse luči

RODICA JE ŠPICA

ona rekla je
ime mi je lujška
pišem se bojska
rada pijem kokakolo
in sovražm hodt v šolo

js sm pa klemn
sm trdn k kremn
pišem se kreča
da bo to za naju sreča
ko bo pa najin čas minu
se bom pa na drugo prlimu

Klemen Kreča, 7. c

LEPOTA

Lepa sem jaz,
lep si ti,
lep je vsak,
ki na tem svetu živi.
Lepota ni samo tisto,
kar vidno je vsem,
največja lepota je tisto,
kar skrito je očem.
Lepota je jutranja zarja,
ki te zbudi.
Lepota je sonce,
ki ti sveti v temi.
Lepote izgubiti se ne da,
za vedno je skrita
na dnu tvojega srca.

Nina Rihtar, 8. a

Trenutek ljubezni

Sedim na vlaku,
slišim klepete, smeh,
pogovor dveh.

Potem prideš ti.
Vse se ustavi.

Pogledaš me v oči,
v meni vse obstoji.
Pogledaš me v oči,
v meni vse se smeji ...

Odideš naprej,
klepet se nadaljuje.
Moje srce te željno
spet pričakuje ...

Anja Koželj, 9. b

Všeč mi je (gazela)

Spomladi sem ga zagledala, ko v parku
sem hodila, všeč mi je.
Njegove modre oči in rjavi lasje me pri-
vabljajo kakor sonce na nebu,
njegov vonj me očara kakor jutranja rosa
na cvetu, všeč mi je.
Ko stopam z njim z roko v roki, nimam
skrbi, všeč mi je.
Brez njega nikamor ne grem, z lahko-
tnimi koraki skupaj hitiva,
prehitro mine čas, ko pogovarjam se z
njim, všeč mi je.
V mislih ga imam, ne mine dan brez
njega.
Njegov objem je topel in močan, všeč mi
je.

Maša Velepec, 9. b

Čutim (gazela)

Čutim bolečino v svojem srcu, kje si zdaj,
čutim, da te ljubim, kje si zdaj?

RODICA JE ŠPICA

Ne morem več brez tebe,
čutim tvoj odpor do sebe, kje si zdaj?
Čutim to dolgo pot do tebe
in vem, da težka bo, kje si zdaj?
V tvojem pogledu čutim,
da ti ne čutiš nič do mene, kje si zdaj?
In kljub vsemu kličem te: Pridi spet nazaj!

Sabina Komar, 9. b

Slika iz narave

Poglej ta zvonček zunaj,
poglej, kako cveti.
Poglej, kot mi živi,
poglej, kot jaz in ti.

Poglej to sonce zunaj,
poglej, le kje živi.
Tam zgoraj nad drevesi,
a pod drevesom si ti.

Petra Škabar, 8. b

Nič

Bil je večer,
ko je strmel v prazno,
pozabil je celo nebo.
Še nedavno so bili tam.
smeh, sreča,
žalost, radost.
A zdaj, ni vedel niti za tla pod nogami,
niti za gozd za gorami,
vse je zbledelo in postalo je nič.
Ure in ure stal je v travi,
opazil ni niti dekleta v daljavi.
Naposled predrami dotik ga roke,
zazre se v sočutne oči globoke.
»Nič mi ni,« dekletu dahne.
In Nič svoje sence umakne.

Maša Mazi, 9. a

BOLEČINA

Bolečina boli,
ko te nekdo prizadene
in bolečina ostane,
se te drži,
te ne izpusti.
Bolečina boli,
ko te ljubezen zapusti,
ti zlomi srce
in ti kot temen oblak zatisne oči.

Aljaž Pflaum, 8. a

NA POMOČ

Sem Jadran Krt
in rad pomagam.
I'll help you,
zdaj ti predlagam.

Na pomoč
morda kričiš ...
I'll help you,
če v zagati obtičiš.

Težav je toliko,
nas pa koliko?
I'll help you,
je dobrote še ničkoliko ...

A težava je v tem,
da tudi jaz `mam problem ...
Please, help me!
Le kdo? – še ne vem ...

Timotej Jerman, 7.a

RODICA JE ŠPICA

Love

Love is sickness.
Everybody can catch it,
you can be tall or short,
hero or fool.

Love is, when tears slip down on your
cheek,
when your heart is in pain,
when you again and again think about
him,
and you wish,
that all the world would disappear
and this becomes real.

Love can be sweet,
it can hurt or maybe heal,
if you are lucky, it is real,
the one, that lasts for ever,
that is always sincere.

Love can be jealous,
love can be modest,
it can hide in a glance.
Brings blush on your cheeks,
and you feel
how your heart sings .

Anja Oršič, 8. a

LOVE

Love is like a tender flower,
Taken from the depth of the heart.
Every day it is newly born,
And it never dies.

When you have no hope,
When you think, that there is no way out,
Love brings you strength in your life.

It's full of promises and dreamful days,
It is full of pure honesty,
It never leaves you,
It always looks upon you.

Hope in wonderful things,
Hope, that there lives someone only for
you,
Someone who will love you,
And will always be there for you.

Every moment and every day,
It is like sunshine from the sky,
If you know that you love and you are
loved,
And that's everything what your heart
needs!

Anja Križnar, 8. b

BOO!

There's a dragon.
With a blue back and one
yellow leg.

Look! An alien!
It's green like a bean.

And under the bed
there is a terrible rat.
In the dark there is
a scary shark.

There's a monster
and I don't know:
Is it a dog or a frog?

Oh, no!
There are other scary things, too.
And they say: »Boo!«

Maša Marija Vrtačnik, 6. c

RODICA JE ŠPICA

Besna bo (gazela)

V šoli sem dobila slabo oceno, besna bo,
prepirala sem se z učitelji, besna bo.
Doma nisem naloge naredila
in se nisem učila, besna bo.
Pred tablo spet se bom potila
in še eno slabo oceno dobila, besna bo.

Nina Jerin, 9. b

Kdor hoče videti, mora gledati s srcem. Bistvo je očem nevidno.

Ali res vidimo? Ali vidimo ljudi v srce? Ali vidimo tisto bistvo, ki se skriva v vsakem človeku? Ali sploh znamo gledati s srcem?

Na vsa ta vprašanja bi lahko odgovorili z besedo ne. A kje tiči težava? Problematična je naša družba. Le ta od nas zahteva, da smo "kul" in posledično popularni. Zaradi pritiska vrstnikov pa želimo doseči čim večje spoštovanje, ob tem pa ne gledamo na ceno, ki jo plačajo drugi. Zato velikokrat človeka sodimo po zunanosti, a ga sploh ne poznamo. Hiter ritem življenja pa nam ne dovoljuje, da bi to osebo podrobneje spoznali. Nimamo časa, da bi jo pogledali s srcem in videli bistvo. Kaj pa sploh je bistvo človeka, ki si ga tako močno želimo videti? Bistvo niso Lacoste čevlji in Armani jopič. Bistvo človeka se skriva v notranjosti. To je njegova osebnost, njegova duša. Potem pa se vprašamo, kako je lahko nekdo z velikim srcem osamljen? Odgovor je preprost. Odvečni kilograme, nekaj mozoljev preveč in velik nos. To so stvari, zaradi katerih je bil izločen iz družbe. Torej mu posamezniki niso pogledali v srce, niso

videli bistva. Toliko o pravičnem svetu. Najbrž je brez pomena, da v prazno parlamentiram o pravičnosti, saj nimam namena spremeniti ali rešiti sveta, a zase vem, da bom poskušal gledati s srcem. Upam, da bom tisto bistvo ljudi videl čim večkrat.

Miha Hrovat, 9. b

Mali princ »Če bi rad imel prijatelja, me udomači«

»Če bi rad imel prijatelja, me udomači« je misel iz ene od zgodb knjige Mali princ pisatelja Antoina de Saint Exuperyja.

To misel si razlagam tako, da ne more biti vsak tvoj prijatelj. Prijatelji so zvesti in ti v težkih trenutkih pomagajo. Seveda imaš lahko prijateljev več, vendar je vsak od njih drugačen, na vsakem je nekaj posebnega in se ga ne da nadomestiti. To je lisica Malemu princu in tudi meni zelo dobro razložila. Mali princ je svojo vrtnico zalival, varoval jo je pred vetrom, samo zanjo je skrbel ... zato je bila zanj tako posebna, čeprav je na svetu še veliko takih vrtnic. Lisica pove tudi, da ljudje mislimo, da se da vse nadomestiti, kupiti, vendar to ni res. Tudi če bo stvar čisto enaka, ne bo ista. Pravih prijateljev se ne da kupiti in tudi njihove ljubezni ne. To me spominja na mojo ribico, ki sem jo imela zelo rada. Večkrat na dan sem jo hranila, opazovala in se »pogovarjala« z njo. Všeč mi je bilo, ker se ni mogla pritoževati in me je »poslušala« ter mi nikoli ni mogla reči, da sem naredila kaj narobe. Po kakšnem letu pa je ta ribica umrla. Da ne bi bila žalostna, je mami skrivaj kupila novo, čisto enako. A ko

RODICA JE ŠPICA

sem jo videla, sem takoj vedela, da to ni moja ribica. Bila sem zelo žalostna. Nova ribica mi je sicer pomagala, da nisem toliko mislila na svojo udomačeno prijateljico, a svoje ribice ne bom nikoli pozabila. Zdi se mi, da si ljudje za svoje prijatelje vzamemo premalo časa in jim premalokrat povemo in pokažemo, da jih imamo radi. Moj brat Blaž se je meni smejal, ker sem najino mami večkrat poljubila na lice, ko sem odšla v šolo. Potem pa sem ga vprašala: »Če bi ti vedel, da boš danes umrl, ali bi poljubil vse, ki jih imaš rad? Ker nikoli ne vem, kdaj bom umrla, to naredim vsak dan, saj je življenje zelo nepredvidljivo.« Od takrat naprej se mi ni nikoli več smejal.

Mali princ bi rad udomačil lisico, ampak za to ni imel časa. To mi ni všeč. Ne moreš kar takoj in brez vsakršnega truda dobiti prijatelja. In če imaš nekoga za pravega prijatelja, moraš zanj najti nekaj časa in ga ne zapostavljati.

Ko sem prebrala odlomek o Malem princu in lisici, sem spoznala, da včasih svojim prijateljem posvečam premalo časa in da jim moram večkrat povedati, kako zelo rada jih imam, da ne bo prepozno. Rada bi, da bi vedeli, da jih nihče ne more nadomestiti, da bi bilo brez njih moje življenje prazno in da sem zelo vesela, da so moji prijatelji.

Sabina Komar, 9.b

RAP

Poglej to grdo omaro,
ki spada med staro šaro,
stoji v plastični hiši,
ki ni dobra niti za miši.

Glej te najlon zavese,
ob njih te kar strese,
pred njimi umetni klavir,
ki strašnega je hrupa vir.

Raje sadimo si rože za lepše okolje,
tako nam vsem skupaj bo bolje.

Maruša Možina in Teja Pustotnik 7. c

SMETI SE PREPIRAJO

Osebe: bananin olupek, jogurtov lonček,
pokvarjen kemični svinčnik, konzerva od
tunine, star časopisni papir

Prizorišče: tla pred ekološkim otokom

Čas dogajanja: ob 3 popoldne

Olupek: Oh, koliko časa sem že tukaj, pa me nihče še ni pobral in odnesel v smetnjak za bio odpadke!

Svinčnik: Ne, jaz spadam med biološke odpadke in ne ti!

Lonček: Kjer se prepirata dva, tretji dobiček ima, zato vem, da jaz spadam v biološke odpadke.

Olupek: Jaz sem dokazano s strani ekološkega inštituta biološka smet.

Konzerva: Živijo smetke, kaj se kregate? Imam krasno idejo. Pojdimo vprašat časopisni papir, kdo sodi med biološke odpadke, saj je on najbolj pameten?

Časopis: Na meni piše, da je edino banana razgradljiv odpadek.

Olupek: No, ste videli.

RODICA JE ŠPICA

Svinčnik: Časopis, kaj pa ti veš o razgradljivih odpadkih. Ti tam nekje v kotu ležiš že 3 leta!

Lonček: Imam super idejo! Pojdimo tekmovat, kdo se bo prvi razgradil!

Svinčnik: Stavim, da se bom jaz prvi razgradil!

Konzerva: Poglejte, banana je že rjava, začela je gniti. To ni fer!! Izločimo jo iz tekmovanja!

Olupek: No, vidite, dogaja se tisto, kar že ves čas trdim. Začela sem gniti in prva se bom razgradila. Boste videli.

Svinčnik: Saj še sploh začeli nismo tekmovati! To ni pošteno do nas!!

Olupek: Saj si ne morem pomagati!

Lonček: Lažeš! Gotovo kaj delaš, da si že začela gniti. Poglej nas, mi še ne gnijemo.

Olupek: No, ali bomo že začeli s tekmovanje? Pa naj vas opozorim, da ste sami želeli biti poraženci!!

Konzerva: Tekmovanje se bo začelo: ZDAJ!!

Časopis (po 10 sekundah tišine): Ali se je že kdo razgradil?

Lonček: Nihče se še ni razgradil, samo banana vedno bolj gnije!

Svinčnik: Meni je pa dolgčas, jaz se ne grem več tega!

Konzerva: Jaz tudi.

Lonček: Pojdimo malo na sonce, mene zebe.

Svinčnik: Mene tudi zebe.
(*Gredo na sonce in se vrnejo čez 3 minute.*)

Časopis: Poglejte! Bananin olupek ni šel na sonce, ampak se je tukaj razgradil!

Konzerva: Banana je zmagala.

Lonček: Goljufala je!! V senci se hitreje razgradiš!

Časopis: Ne, banana ni goljufala. Banana je biološki odpadki in se je hitreje razgradila!

Svinčnik: Lonček, naj ti nekaj povem. Na soncu se hitreje razgradiš in ne v senci!

Lonček: Pojdimo se kartat.

Pripravile: Klara, Tadeja, Živa, Jerca in Teja

RODICA JE ŠPICA

RAZISKOVALNE NALOGE

KAKŠNO VODO PIJEMO?

Primerjava pitnih vod s čebulnim testom

Voda je življenjskega pomena za vsa živa bitja in od njene kakovosti je odvisno tudi naše zdravje. Zaradi tega sva se odločila raziskati kakovost pitne vode s

čebulnim testom, ki pokaže splošno prisotnost strupenih snovi. Najino raziskovanje je bilo odkrivanje poti do najbolj zanesljivega čebulnega testa. Izvedla sva tri čebulne teste na različne načine in z vsakim dopolnila način analize rezultatov. Analizirala sva ustekleničene vode Zalo, Tiho, Dano, Costello, Radensko Naturelle in Odo, tekoče pitne vode mengeškega in domžalskega vodovoda ter filtrirano vodo iz domžalskega vodovoda v šolskem vodnem baru. Poleg tega sva analizirala tudi vodo iz lokalnega vodovoda Plešivica na Ljubljanskem barju. Rezultate sva obdelala tako, da sva računala odklone od povprečne skupne dolžine korenin mladih čebul in od povprečja najdaljših korenin. Najboljše rezultate sva dobila za ustekleničeni vodi Zala in Dana ter vodo iz vodovoda Plešivica.

Najslabše rezultate pa sta izkazali ustekleničeni vodi Oda in Tiha. Izmed testiranih vod se je voda iz domžalskega vodovoda za rast čebule izkazala povprečno dobra glede na dolžino vseh korenin in podpovprečno glede na dolžino najdaljših korenin. To ne pomeni, da je voda lahko škodljiva za zdravje ljudi, ampak je le pokazatelj genotoksičnih snovi iz okolja, kjer vodo črpajo.

Med 103 učenci 7. in 9. razreda sva naredila krajšo raziskavo in ugotovila, da kar 46 % učencev za žejo najraje pije vodo. 82 % učencev doma pije vodo iz vodovoda, v šoli pa večina učencev (50 %) pije vodo iz vodnega bara, ki prečiščuje in hladi vodo iz domžalskega vodovoda. Tretjina anketiranih učencev meni, da je najbolj kvalitetna vodovodna voda, ker ni predelana. Druga tretjina učencev meni, da je najboljša voda iz plastenk. Izmed teh so najpogostejše omenjali Zalo, Dano in Costello. Glede na rezultate najinih čebulnih testov je njihova izbira dobra.

Zahvaljujeva se najinima mentoricama prof. Vilmi Vrtačnik Merčun in prof. Mateji Vidmar za pomoč pri raziskavi.

Timotej Mušič in Boris Adler, 8. b

ŠOLSKE KAZNI TREH GENERACIJ UČENCEV OSNOVNE ŠOLE RODICA

Z letošnjo raziskovalno nalogo sem želel ugotoviti, kako so se spremenile šolske kazni v zadnjih treh generacijah. Zanimalo me je, kaj učitelji danes ukrenejo, če posamezni učenci motijo pouk ali kršijo šolski red. Do rezultatov sem prišel na podlagi anketiranja učencev, ti so anketirali svoje starše in stare starše, ter na

RODICA JE ŠPICA

podlagi anketnega vprašalnika, ki so ga reševali učitelji naše šole.

Ugotavljam, da so bili v času šolanja starejše generacije prekrški že to, če so učenci prišli v šolo brez domače naloge. V vseh generacijah so bili najhujši prekrški pretepi, vendar jim je bila priča le 20 % anketirancev v času šolanja starejše generacije, 31 % anketirancev srednje generacije in 45 % anketirancev sedanje generacije učencev.

Starejša generacija je še doživela kazni, ki jih po drugi svetovni vojni ni bilo več: najpogostejše udarec s šibo ali palico po roki (29 %), klečanje na koruzi (21 %), včasih so jih učitelji zlasali ali »jim navili uro«. Srednja generacija je bila kaznovana tako, da so stali v kotu ali pa so bili »zaprti« po pouku. Danes so učenci kaznovani večinoma z opomini (70 %), učitelji obvestijo starše, včasih pa morajo na pogovor k šolski psihologinji. Očitno je kaznovanje danes precej milejše, kot je bilo včasih, predvsem pa fizično ne boli.

V primerjavi s starejšima generacijama se je učinkovitost kazni zmanjšala, saj učenci danes pogostejše ponovijo prekršek.

Na naši šoli se je število izrečenih opominov v zadnjih petih letih stalno zmanjševalo. Največ so jih dobili učenci 9. razreda (34 %), nato učenci 8. razreda (26 %) in 7. razreda (22 %). Med učenci 1., 2. in 4. razreda v zadnjih petih letih opominov ni bilo.

Danes so učitelji večinoma zelo razumevajoči in se o vsakem prekršku želijo z učencem najprej pogovoriti, da mu ozavešijo napako, da učenec razume, zakaj neko vedenje ni sprejemljivo. Nadaljnje ukrepanje je odvisno od teže prekrška. Učitelji si pri izrekanju

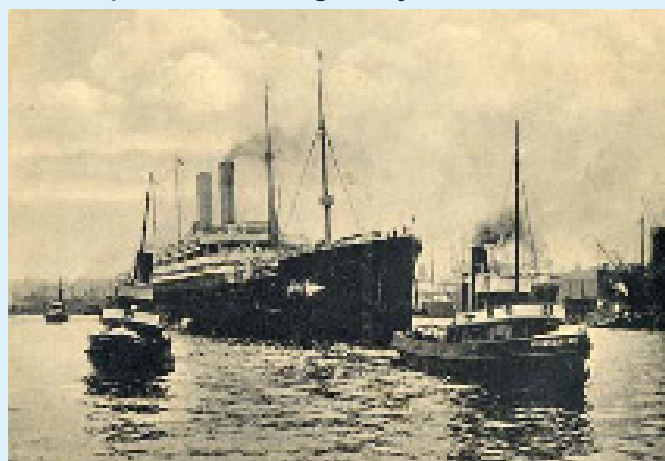
vzgojnih kazni želijo sodelovanja s starši, saj menijo, da v primeru sodelovanja z njimi vsak izrečeni vzgojni ukrep zaleže. Velika večina učiteljev (89 %) bi spremenila pravila o šolskih ukrepih v primeru prekrškov učencev.

Luka Repar, 8. b

IZSELJEVANJE JARŠANOV V AMERIKO IN ŽIVLJENJE SLOVENCEV V AMERIKI V ZAČETKU 20. STOLETJA (DO LETA 1927)

Na osnovi pisnih virov (Status animarum) sva ugotovili, da se je največ Jaršanov izselilo v države New York (71 %), Illinois (v mesto Chicago), v Ohio (Cleveland), v Minnesoto (Ely) ter v Wyoming (Rocks Springs). Večinoma so bili to mladi ljudje, ki so bili doma odvečna delovna sila, zaposlitve v domačem kraju, razen sezone, pa niso našli.

V tistem času je bilo v Ljubljani najmanj osem potovalnih agencij, ki so se ukvar-

jale z organiziranjem potovanj v Ameriko. Čez Atlantski ocean so potovali z velikimi parniki, ki so na krov sprejeli nad 1900 potnikov. Plovbo, ki je trajala od pet do sedem dni, so začeli v pristaniščih Hamburg, Bremen, Antwerpen in Le Havre ali

RODICA JE ŠPICA

pa v Trstu.

Izseljevanje je bilo množično. Časopis Slovenec je januarja 1901 poročal, da se je leto poprej preko Ljubljane v Ameriko odpeljalo 1563 oseb.

V Ameriki so se večinoma zaposlili kot industrijski delavci, trgovci in gostilničarji, najdemo pa jih tudi v drugih poklicih. V državah Minnesota in Wyoming, kjer so opravljali težaško delo rudarjev, so se zaradi težkih razmer večkrat pridružili stavkovnim gibanjem. V Ameriki so Slovenci ustanavljali podporna društva, ki so svojim članom pomagala z denarnimi nadomestili v času bolezni, zdravljenja in drugih težav. Gradili so slovenske

ske krožke, godbe, tamburaške zборе, telovadna društva in politične klube. Zgradili so tudi več slovenskih cerkva in farnih šol. Društva so organizirala shode v narodnih nošah, kulturne prireditve in veselice. Razvili so slovensko časopisje (Amerikanski Slovenec, Glas svobode, Proletarec, Prosveta, Nova domovina itd.) in izdajali slovenske knjige ter publikacije.

Živa Stare in Tajda Lončar, 7. razred

ZAKAJ KAMNIŠKI VLAK VOZI ŠE DANES?

Kamniški vlak v težavnih časih (1968–1978)

V letošnjem šolskem letu sva na osnovi prispevkov iz starih občinskih časopisov občin Kamnik in Domžale podrobneje raziskali obdobje od decembra 1967, ko je Izvršni svet SR Slovenije sklenil ukiniti kamniški vlak, do ponovne uvedbe 29. maja 1978.

Predstavniki podjetij in občin Kamnik, Domžale in Bežigrad so dosegli, da kamniški vlak 1. februarja 1968 ni prenehal voziti. Kamniška proga je tedaj

domove, ki so bili središče njihovega družabnega življenja. V njih so imeli slovenske čitalnice, pevske zборе, dram-

RODICA JE ŠPICA

izgubila status javne proge in postala občinska pogodbeni proga, kasneje, po ukinitvi potniškega prometa, pa indus-

trijski tir. Občine in predstavniki podjetij so z Železniškim transportnim podjetjem (ŽTP) Ljubljana sklenili pogodbo, da bodo plačevali stroške vzdrževanja proge in železničarjem krili izgubo. Posebna komisija je do konca maja 1968 ugotavljala rentabilnost kamniške proge in na koncu ugotovila, da je tovarni promet rentabilen, potniški pa ne. Zaradi tega je bil 1. julija 1968 potniški promet na kamniški progi ukinjen. Številni dnevni migranti, ki so se vsak dan vozili v šolo ali na delo v Ljubljano ali Kamnik, so bili od tlej prisiljeni uporabljati avtobuse. Pogodbeni tovarni promet pa je ostal in rešil kamniško progo pred odstranitvijo. Za ohranitev kamniškega vlaka se je zavzela širša družbena skupnost na območju prizadetih občin. Sklicevali so z bore krajanov, z bore delavcev, o tem so razpravljali na občinskih skupščinah. Z zahtevami, pobudami in delegatski-mi vprašanji, naslovljenimi na najvišji

republiški politični vrh, so po desetih letih vztrajanja dosegli, da je bil potniški promet na kamniški progi 29. maja 1978 ponovno uveden. Dve leti kasneje je bil kamniški progi vrnjen status javne proge. Čeprav se število potnikov na kamniški progi povečuje, se kamniški vlak še danes srečuje s številnimi težavami.

Špela Hribar in Sabina Komar, 9. b

Špela s spominskim slamnikom ob 100–letnici kamniškega vlaka, ki ga je ob praznovanju stoletnice vlaka, 28. januarja 1991, v zahvalo za svoja prizadevanja za ponovno uvedbo kamniškega vlaka prejel g. Jože Pogačnik.

RAZVEDRILO

V spodnjem kvadratu poišči besede: uhani, očala, pasi, zapestnice, dežniki, elastike, ogrlice, torbice, prstani, laki za nohte, šali, špange, pokrivala, obeski

Sestavili: Živa Stare, 7. a, in Neža Šabec, 7. b

D	E	Ž	N	I	K	I	N	P	Č	D	G	M	L
A	B	J	L	K	T	Ž	M	O	A	U	N	Š	A
E	G	N	A	P	Š	P	R	K	T	S	Č	E	K
C	O	D	Ž	M	Š	J	T	M	R	J	I	K	I
I	B	A	D	G	F	U	M	I	N	B	U	I	Z
L	E	Z	V	E	A	B	H	V	B	Š	B	T	A
R	S	Č	Š	Ž	C	D	M	A	N	A	O	S	N
G	K	I	T	K	J	I	L	L	N	L	Z	A	O
O	I	N	P	O	Č	A	L	A	D	I	J	L	H
A	V	A	Z	I	R	F	E	G	I	Č	D	E	T
P	R	T	H	O	T	B	Ž	M	N	O	P	J	E
D	E	S	G	F	A	P	I	M	B	E	R	S	F
O	C	R	H	G	N	K	O	C	L	O	J	Š	D
Z	A	P	E	S	T	N	I	C	E	Č	U	I	T

RODICA JE ŠPICA

A	K	A	Č	I	C	Z	B	H	K	A	H
L	Ž	M	S	L	U	K	A	A	Č	M	I
L	A	L	L	A	M	A	H	I	A	H	J
L	E	R	O	O	A	B	R	I	E	E	E
B	O	J	N	P	Č	Č	O	A	E	C	N
A	O	B	I	B	K	H	Š	A	J	K	A
N	A	R	O	Č	A	K	Č	A	H	J	H
O	N	I	L	S	K	I	K	O	N	J	I

V zgornji tabeli poišči čim več besed.
BESEDE: SLON, LAMA, ARA, MAČKA,
OREL, NILSKI KONJ, HROŠČ, ZAJEC,
POLŽ, HIJENA, NOS

Jerca Vidergar, Simona Mihelčič, 7. c

RIŽ, NOJ, DIMNIKAR, SEPTEMBER,
FOTOSINTEZA, ČAS, PESNIK, KAČE,
RISBA, MORJE, MAKEDONIJA, AN-
TILOPA, NARAMNICE, DEŽNIK, KOS,
MRAZ, SELO, MLIN, PANJ, ŠIBA,
MOČERAD, DREVO, ŽIR, JAJC

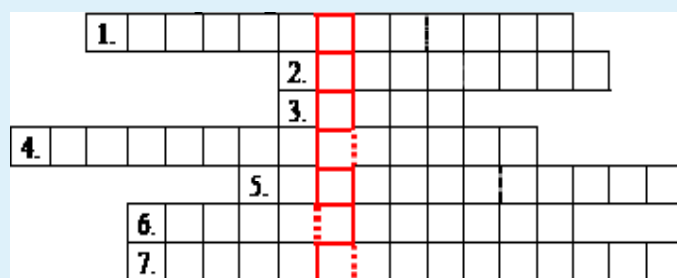
Vesna Letnar, Tajda Lončar, 7. a

UGANKA

Je majhne, navadno zviti,
ima bodice, ne zna se skrit',
lisica rada ga požre,
ugani, kdo to je?

(Rešitev: jež)

Vesna Letnar, Tajda Lončar, 7.

KRIŽANKA

Reši križanko in poišči geslo.

1. Dobitnica oskarja za stransko žensko vlogo v filmu Ljubezen v Barceloni.
2. Kdo je blestel v vlogi homoseksualca v filmu Milk in si tako prislužil nagrado?
3. Oskarja za glavno žensko vlogo pa je dobila igralka, ki je gledalce prepričala že z vlogo v filmu Titanic. Njeno ime je?
4. Spremljevalka Brada Pitta.
5. Glavna junakinja v filmu Revni mili-

Š	I	B	A	S	E	P	T	E	M	B	E	R	O
D	I	M	N	I	K	A	R	Š	R	I	S	B	A
E	R	R	A	C	A	N	C	M	A	V	E	C	V
Ž	I	R	R	O	I	J	J	E	Č	A	S	E	T
E	R	Š	A	L	A	Ž	E	J	Z	N	E	S	O
V	S	Ž	M	J	A	K	D	E	M	T	L	T	O
N	K	I	N	R	I	I	T	L	A	I	O	A	S
I	A	R	I	B	A	N	R	O	V	L	O	S	P
K	O	S	C	D	I	S	O	I	M	O	R	J	E
K	O	Z	E	S	P	E	K	D	I	P	A	S	S
O	K	N	O	O	I	P	A	R	E	A	N	A	N
L	O	T	J	N	K	A	Č	E	C	K	U	L	I
N	O	J	I	C	V	O	L	V	A	Z	A	S	K
F	M	O	Č	E	R	A	D	O	Z	A	R	M	A

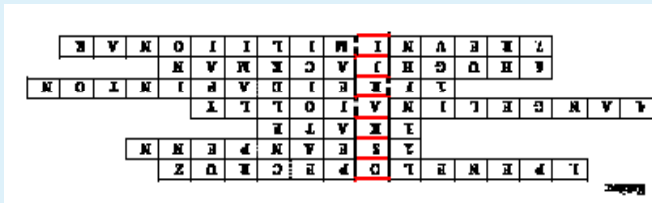
IRSKA, RACA, JEŽA, JEŽ LONCI, PEK,
PIK, ROV, MED, ŽAR, TLA, LOS, RIBA,
KOZE, AVTO, VAZA, KONJ, KOL, OKO,
MAVEC, CESTA, OS, ROKA, KIVI,
SONCE, PAS, AS, ANA, KULI, ŠALA,

RODICA JE ŠPICA

jonar je?

6. Oskarje je letos vodil avstralski igralec, ki ga nežnejši del občinstva občuduje v filmu Avstralija. Kdo je to?

7. Kateri film je dobil dva globusa in osem oskarjev?

Rešitev:

Dežurstvo v čitalnici

Vodja šolske čitalnice mora razporediti dekleta na dežurstvo v ponedeljek, torek in sredo. Takrat naj bi dežurala Ana, Mateja in Tina, vendar so povedale svoje želje:

Ana: » V sredo ne morem dežurati, ker imam glasbeno šolo.«

Mateja: » Ob torkih imam plavanje.«

Tina: » Mene določi kar za torek.«

»Dobro,« je rekel vodja čitalnice, »izpolnil vam bom želje.«

Kako je razporedil dekleta?

(Rešitev: ponedeljek Ana, torek Tina in sredo Mateja)

Vpiši ustrezno številko

Oglej si tabelo in ugotovi, v kakšnem zaporedju so vpisana števila, potem pa izračunaj manjkajoče število in ga vpiši v prazen prostor.

2	8	4
3	12	6
4	16	

Rešitev: 8)

KVIZ

1. Kdaj je rojen Janez Trdina?

a) 29. 5. 1830

b) 15. 4. 1844

2. Kdo je bil oče Aleksandra Makedonskega?

a) Oktavijan Makedonski

b) Filip Makedonski

3. Kako se pišeta dvojčka iz skupine Tokio Hotel?

a) Schafer

b) Kaulitz

4. Koliko (prib.) prebivalcev ima Nemčija?

a) prib. 83 000 000

b) prib. 79 000 000

5. Kje se je rodil France Prešeren?

a) V Kranju

b) V Vrbi na Gorenjskem

RODICA JE ŠPICA

6. Kako hitro (pri normalnih razmerah) svetloba potuje po zraku?

a) 300 000 km/s

b) 300 000 m/s

Rešitve kviza:

1.a

2.b

3.b

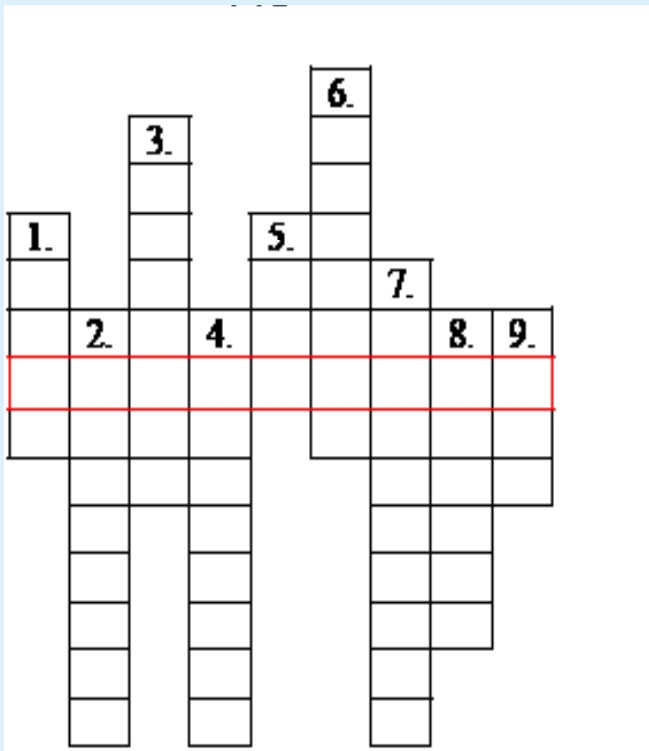
4.a

5.b

6.a

Diana Pivc, Maša Šraj 7. b

Križanka – živali in ... ugani kaj. Reši križanko in preberi geslo v obroblijenih poljih.

1. Žival, ki se plazi po tleh (nad-pomenka za kobra).

2. Žival, ki hitro teče, ima rogove, živi v stepah.

3. Žival, ki ima rogove, živi v alpskem skalnatem svetu (legenda pravi, da tam, kjer kapne kapljica krvi te živali, zraste planika)

4. Vrsta opice.

5. Ima pisan lep rep, ki ga razpre v pahljačo, kadar se šopiri pred samico.

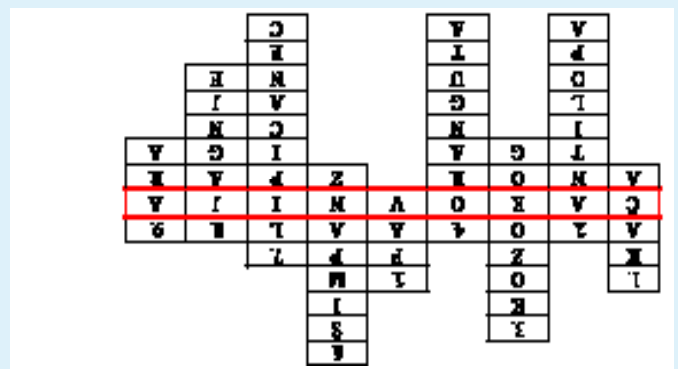
6. Vrsta opice, ki živi v džungli.

7. Vrsta konja, ki jo vzrejajo v Lipici.

8. Mladič ovce.

9. Vrsta velike papige.

Rešitev:

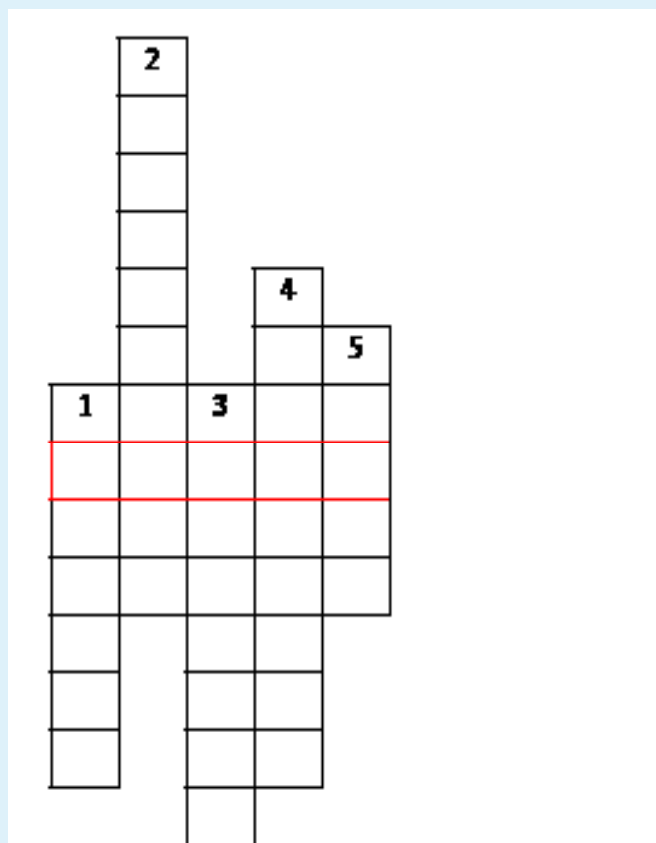
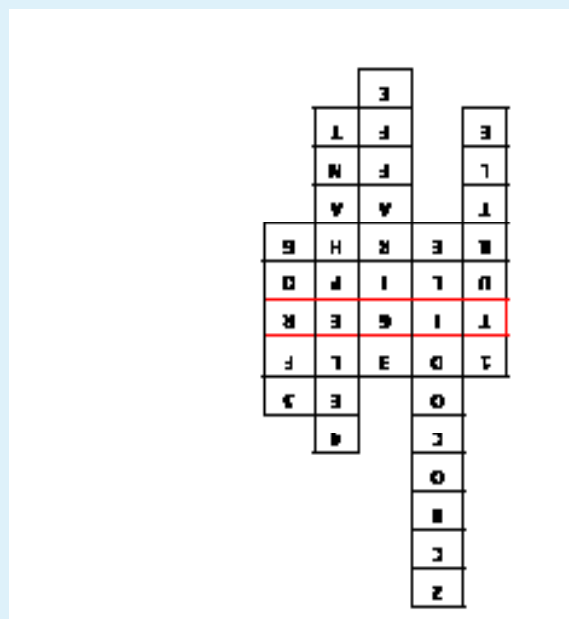

Teja Dečman, 7. A, Martin Mati, 7. c

RODICA JE ŠPICA

ANIMAL REBUS

1. This animal is usually very old. It's green and grey. It has shell.
2. This animal eats meat or fish. It's got four legs and it's green and grey. It's big and long.
3. This animal is very tall. It's got long legs and eats leaves. It's orange and brown.
4. This animal is big and grey. It's got four legs and a trunk. It eats grass and fruit. It doesn't eat meat.
5. This animal it is small. It's green. It's can jump very long. It's usually live in water

V KVADRATU POIŠČI BESEDE V VODORAVNI, NAVPIČNI IN DIAGONALNI SMERI:

KOKOŠ, SRNA, ŽOGA, KRI, ŽIVAL, DINOZAUVER, RIBA, KONJ, MASKA, ŽITO, URA, NOŽ, SOM, DIABOLO. ŽOLNA, KOBRA, ZEMLJA, ZVEZEK, ŠOLA.

K	A	T	A	P	U	L	T	M	Š	K	D
C	I	G	O	O	O	S	P	A	O	O	I
I	K	O	L	P	A	N	B	S	L	B	N
L	O	S	L	Š	U	I	A	K	A	R	O
N	K	S	P	K	R	T	L	A	A	A	Z
Ž	O	G	A	R	A	J	K	N	Z	D	A
O	Š		S	R	N	A	L	K	U	T	V
V	T	Š	R	O	O	O	S	S	E	A	E
Z	M	U	K	P	Ž	I	T	O	Z	N	R
Z	E	M	L	J	A	O	R	M	E	J	O
D	I	A	B	O	L	O	A	D	K	A	L
P	U	Š	Č	I	C	A	Ž	I	V	A	L

RODICA JE ŠPICA

Uredi besede tako, da dobiš pregovore in reke.

VISOKO, KDOR, NIZKO, LETA, PADE

NE, PADE, OD, JABOLKO, DREVESA, DALEČ

IMA, NOGE, KRATKE, LAŽ

OSTER, IMETI, JEZIK

NA, ENO, DAN, STRAN, ODPELJE, JABOLKO, ZDRAVNIKA

JANEZEK, JANEZ, NAUČI, ZNA, SE, KAR, TO

VRABEC, BOLJE, GOLOB, NA, KOT, V, STREHI, ROKI

Rešitve:

Kdor visoko leta, nizko pade. Jabolko ne pade daleč od drevesa. Laž ima kratke noge. Imeti oster jezik. Eno jabolko na dan odpelje zdravnika stran. Kar se Janezek nauči, to Janez zna. Bolje vrabec v roki kot golob na strehi.

Maruša Možina, 7. c

ANGLEŠKE UGANKE

1. It goes up in the east and down in the west. It's very hot when it's up in the sky with no clouds. This is the _ _ _ .

2. It was yesterday, it is now and it will be tomorrow. But when it ends, we can never have it again, although we have it next day. This is _ _ _ _ _ .

Answers: sun, today.

Timotej Jerman, 7. a

Prav na koncu pa še nekaj šal.

Pri naravoslovju učenci v testih povedo marsikaj:

Na vprašanje, kaj imenujemo »trda voda«, je nadebudni učenec zapisal: LED. Seveda, saj je to voda, ki je ne moreš razliti, lahko pa jo razbiješ. (Nekateri učenci so vedeli, da je trda voda tista, v kateri je raztopljenih veliko mineralnih snovi.)

Nekdo pa je ugotovil, da je degustator ZAJEDA-VEC.

(V slovarju slovenskega knjižnega jezika piše, da je degustator strokovnjak za pokušino, pokuševalec.)

Zakaj dihamo?

DIHAMO ZATO, DA ZRAK POŽENE PO ŽILAH KRI IN SRCE NAM TAKO DELUJE.

(Dihamo zato, da celice dobijo kisik za razgradnjo hrane ...)

Kaj je zgodovina?

VELIKO MRTVIH.

(V slovarju je zgodovina označena kot celota dogajanj v razvoju, preteklosti; obdobje v razvoju človeške družbe.)

RODICA JE ŠPICA

RODICA je špica: elektronsko glasilo učenk in učencev OŠ Rodica

Izdala: OŠ Rodica, Domžale

Zanjo: Milena Vidovič, ravnateljica

Uredila: Tatjana Holy Kovačič

Oblikovanje: Katarina Škofic

Jezikovni pregled: Sabina Burkeljca, Tatjana Holy Kovačič

Šolsko leto: 2008/2009

Številka: 1

Leto: 1

Rodica, junij 2009

Glasilo Rodica je špica izhaja enkrat letno, prej se je imenovalo Mladost – prijateljstvo.

RODICA JE ŠPICA